κήρυκι. Καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Τροπάριον, τοῦ μάρτυρος. Ὁ μάρτυς σου Κύριε. Καὶ τοῦ ἱεράρχου. Κανόνα πίστεως.

Εἰς τὰς, δ΄. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου. Τροπάριον. Κανόνα πίστεως. Κοντάκιον, ἦχος β΄. Πρὸς τὰ ἄνω ζητῶν. Σαλπίσας τρανῶς, τὰ θεῖα μελῳδήματα. ἐδείχθης φωστήρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος. τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῆς Τριάδος, Ἀνδρέα ὅσιε. ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι. μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Εἰς τὰς, ε΄. Τῆς ὁσίας Μάρθας, μητρὸς τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει. Καὶ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. Καὶ τοῦ ὁσίου Λαμπαδοῦ. Τροπάριον, τῆς ὁσίας. Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς. Τροπάριον, τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου, ἦχος γ΄. Τὴν ἐν σαρκὶ ζωήν σου, κατεπλάγησαν ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκὰς ἐχώρησας ἀοίδιμε. καὶ κατετραυμάτισας τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας. ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστός σε ἠμείψατο πλουσίαις δωρεαῖς. διὸ πάτερ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον, ἦχος β΄. Πρὸς τὰ ἄνω ζητῶν. Χριστοῦ τὸν ζυγόν, λαβὼν Ἀθανάσιε. καὶ σοῦ τὸν σταυρόν, ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος. μιμητὴς παμάριστος τῶν αὐτοῦ παθημάτων γέγονας. κοινωνός τε τῆς δόξης αὐτοῦ, τῆς θείας μετέχων, καὶ ἀλήκτου τρυφῆς.

Εἰς τὰς, ϛ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ μεγάλου. Τροπάριον, ἦχος πλ. δ΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος. Κοντάκιον. Πρὸς, ἐπεφάνης σήμερον. Ἐξασκήσας, ἄγγελος ἐν γῇ ὡράθης. καταυγάζων ὅσιε, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, θεοσημείοις ἑκάστοτε. ὅθεν σε πίστει Σισώη γεραίρομεν.

Εἰς τὰς, ζ΄. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ. Καὶ Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι. Καὶ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, η΄. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος, Προκοπίου. Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου, ἦχος δ΄. Πρὸς ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Οὐρανόθεν ἡ κλῆσίς σου. Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Ἐξέλαμψας σήμερον. Καὶ νῦν τῆς θεοτόκου. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι. Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τροπάριον. Ὁ μάρτυς σου Κύριε. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου. Τὸ δὲ λοιπόν, εἰς τὴν τράπεζαν. Κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ἕξ. Ἀφ᾽ ἕκτης τὸ κοντάκιον. πρὸς τὰ ἄνω ζητῶν. Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια, πρὸς τὸ, ἔδωκας σημείωσιν. Δόξα, ἦχος δ΄. Κογχύλη αἵματος τοῦ μαρτυρίου. Καὶ νῦν, θ΄. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Ὥσπερ Παῦλος τὴν κλῆσιν. Καὶ νῦν, θ΄. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ γ΄, καὶ ϛ΄. Ὁ ἀπόστολος, πρὸς Τιμόθεον, α΄, ἐπιστολῆς. Τέκνον Τιμόθεε. πιστὸς ὁ λόγος. Ζήτει κυριακῇ, λβ΄. Ἀλληλούϊα. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

σει. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ κύριος· ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ. Ζήτει κυριακῇ, τῶν ἁγίων πάντων. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, ἔσται δίκαιος.

Εἰς τὰς, θ΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, Παγκρατίου, ἐπισκόπου Ταυρομενίας. Ἀλληλούϊα. ἢ τροπάριον. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Εἰς τὰς, ι΄. Τῶν ἁγίων, με΄, μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας. τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε. ἢ. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, ια΄. Τῆς ἁγίας καὶ πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας. ἤτοι τοῦ ὅρου τῶν πατέρων. Εἰς τὸ λυχνικόν, ἡ ἀκολουθία ἁπλῶς. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας, ἦχος, δ΄. πρὸς Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Παρθενίας ἐν κάλλεσι. Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Ἡ διηνθισμένη ταῖς ἀρεταῖς. καὶ νῦν, θεοτοκίον. τροπάριον, ἦχος, δ΄. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ ἀκολουθία ἁπλῶς. Κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τῆς ἁγίας, εἰς, ς΄. Ἀναγινώσκομεν καὶ τὸ ἐγκώμιον τό, εἰς τὴν ἁγίαν. Ἀπὸ γ΄, ᾠδῆς τὰ καθίσματα. Ἀπὸ ς΄ ἐκτῆς τὸ κοντάκιον, ἦχος, πλ. β΄. Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει. ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει κατεβάλλου θερμῶς. ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου. ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἱρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε, διὰ τῆς θεοτόκου. ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων πατέρων. τὸν ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα, πανεύφημε. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀπὸ τοῖς, γ΄, τρίτοις, δευτεροῦντες τό, α΄. Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, α΄. [illegible] χοροὶ πατέρων πανεύφημε. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. Καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ δ΄, ἤχου, εἰς, ς΄. Καὶ τῆς ἁγίας, ἡ, γ΄, ᾠδή, εἰς, δ΄. προκείμενον, ἦχος, δ΄. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. στίχος. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν. ὁ ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους δευτέρας ἐπιστολῆς. Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν. Ζήτει κυριακῇ, ις΄. Ἀλληλούϊα, Ὑπομένων ὑπέμεινα τόν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρώτησέ τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν. Ζήτει τῇ, β΄. τῆς, δ΄, ἑβδομάδος, τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ.

Εἰς τὰς, ιβ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Πρόκλου καὶ Ἱλαρίωνος. Καὶ τοῦ ὁσίου Μιχαὴλ τοῦ Μαλείνου. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, ιγ΄. Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ἰωσὴφ Θεσσαλονίκης τοῦ ὁμολογητοῦ. τροπάριον. Τῶν οὐρανίων στρατιῶν. καὶ κοντάκιον. Τοῦ ἀρχαγγέλου. πρὸς τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Ὁ ἐν οὐρανοῖς, καθορῶν θεοῦ τὴν δόξαν. καὶ τοῦ ὁσίου. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ. Τὴν δὲ ἄλλην ἀκολουθίαν. Ζήτει τῶν ἀσωμάτων.

Εἰς τὰς, ιδ΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀκύλα, ἑνὸς τῶν ἑβδομήκοντα. Καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, τοῦ ἁγιοσαββίτου. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰς, ιε΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων κηρύκου καὶ ἰουλίττης. Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ΄. Πρὸς ὡς γενναῖ... μάρτυσιν... ἡ τροφὴ ... μον. Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Δεῦτε καὶ θεάσασθε. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Ὁ τρεῖς τὴν τριάδα. καὶ νῦν, θεοτοκίον. τροπάριον, ἦχος, δ΄. Οἱ μάρτυρές σου κύριε. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Καὶ ἀναγινώσκομεν τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων.

Κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων, εἰς, ϛ΄. Ἀπὸ ᾠδῆς, γ΄, καθίσματα. Ἀπὸ ἕκτης κοντάκιον, ἦχος, δ΄. πρὸς ... ἐπεφάνης σήμερον. Ἐν ... αις φέρουσα ἡ χριστομάρτυς. ἰουλίττα κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε. Χριστὸς ὑπάρχει μαρτύρων τὸ καύχημα. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα ἦχος, δ΄. Ἀγάλλου, τέρπου, χόρευε. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Εὐαγγέλιον, ζήτει σαββάτω, ι΄. τοῦ λουκᾶ. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ. Ἡ ἀκολουθία, ζήτει εἰς μάρτυρας.

Εἰς τὰς, ιϛ΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀθηνογένους. Καὶ τῶν δέκα αὐτοῦ μαθητῶν. Ἡ τούτου ἀκολουθία ψάλλεται, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἤγουν τῇ, ιϛ΄, τοῦ ἰουλίου μηνός, μνήμην ἐπιτελοῦμεν, τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ, κατὰ νίκαιαν συνελθόντων, τιη. καὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ, συνελθόντων, ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, ρν. καὶ τῶν ἐν τῇ γ΄. ἐν ἐφέσῳ. σ. καὶ τῶν ἐν τῇ τετάρτῃ, ἐν χαλκηδόνι, χλ΄. καὶ τῶν ἐν τῇ πέμπτῃ, ρξε. καὶ τῶν ἐν τῇ ἕκτῃ, ρο.

Ζήτει τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων πατέρων, κυριακή, ϛ΄, μετὰ τὸ πάσχα. ἀπαραλλάκτως γὰρ ποιοῦμεν τὴν τοιαύτην ἀκολουθίαν. Εἰς τὴν λειτουργίαν προκείμενον, ἦχος, πλ. β΄. Εὐφράνθητε ἐν κυρίῳ. καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. στίχος. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν, ὁ ἀπόστολος, πρὸς τίτον. Πιστὸς ὁ λόγος. Ἀλληλούϊα. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι. Εὐαγγέλιον, ζήτει τῶν ἁγίων πατέρων. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Εἰς τὰς, ιζ΄. Τῆς ἁγίας μάρτυρος μαρίνης. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ΄. Πρός, ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν. Δόξα, ἦχος, β΄. Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, β΄. Ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ νῦν, θ΄. Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ΄. Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Ὁ κανὼν, τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῆς ἁγίας. Ἀπὸ ἕκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος, γ΄. πρὸς. Ἡ παρθένος σήμερον. Παρθενίας κάλλεσι πεποικιλμένη παρθένε. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος α΄. Ὡς πέτρα στερρά. καὶ νῦν, θ΄. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἁγίας, ᾠδή, γ΄, καὶ ᾠδή, ϛ΄. καὶ τὰ λοιπά. Ζήτει, εἰς μάρτυρας.

Εἰς τὰς, ιη. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος αἰμιλιανοῦ. Καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος, ὑακίνθου τοῦ ἐν ἀμάστριδι.

Ἀλληλούϊα.

Εἰς

Εἰς τὰς ιθ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δίου. Καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν, Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Τροπάριον τοῦ ὁσίου. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Καὶ τῆς ὁσίας. Τροπάριον. Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς.

Εἰς τὰς κ΄. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Ἠλιοῦ. Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρά, ἦχος α΄. πρός, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. στιχηρὰ γ΄. Ὁ τὸν Θεσβίτην Ἠλίαν. Καὶ ἕτερα, ἰδιόμελα γ΄, ἦχος β΄. Φωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ οἰκουμένῃ δύο. Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Προφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τροπάριον, ἦχος δ΄. πρός. Ταχὺ προκατάλαβε. Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς. ὁ δεύτερος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ. Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν. νόσους ἀποδιώκειν, καὶ λεπροὺς καθαρίζειν. διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρύει ἰάματα. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ς΄. Μετὰ τὴν ἕκτην τὸ κοντάκιον, ἦχος β΄. Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἠλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας ὑδατοῤῥύτα νέφη. Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλάνθρωπον. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια, καὶ ἰδιόμελα γ΄, εἰς στίχους ς΄. πρός. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι, ἦχος δ΄. Ὅτε σὺ προφῆτα θεσπέσιε. Καὶ τὰ ἰδιόμελα γ΄, ἦχος α΄. Ἠλίας ὁ ζηλωτής. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Τῶν προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος δ΄. Ἐν πυρίνῳ ἅρματι. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τὴν δὲ ἀκολουθίαν τῆς λειτουργίας. ζήτει, Ἰουνίῳ, εἰς τὰς ιδ΄.

Εἰς τὰς κα΄. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. Καὶ Ἰωάννου συνασκητοῦ αὐτοῦ. Καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου Ἰεζεκιήλ. Τροπάριον. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. καὶ τοῦ προφήτου. Τοῦ προφήτου σου τὴν μνήμην. Κοντάκιον τῶν ὁσίων. πρός, Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους. Τὸν ἐν σαρκὶ ἀναφανέντα ἄσαρκον, καὶ ἀρεταῖς ὑπερκοσμίως λάμψαντα. Συμεὼν ἰσάγγελον καὶ θεοφόρον εὐφημήσωμεν. σὺν τούτῳ Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ. ὡς πρεσβεύοντας κοινῶς ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Εἰς τὰς κβ΄. Τῆς ἁγίας μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου, Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς. Καὶ ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, Φωκᾶ. Εἰς τὸ λυχνικὸν ἑσπέρας, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας, γ΄. καὶ τοῦ ἱερομάρτυρος, γ΄. Τῆς μὲν ἁγίας, ἦχος α΄. πρὸς Πανεύφημοι μάρτυρες. Μύρα προσκομίσασα Χριστῷ. Τοῦ δὲ μάρτυρος, ἦχος δ΄. πρὸς Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Τῇ δυνάμει τῶν λόγων σου. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄. Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν ἀνάστασιν. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ΄. Τῷ ἑκουσίως πτωχεύσαντι. Τροπάριον, ἦχος α΄. πρὸς τὸν τάφο[illegible]υ Σῶτερ. Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι. σεμνὴ Μαγδαληνή, ἠκολούθης Μαρία. αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα.

ὅθεν σήμερον, τὴν πανήγυριν σου μνήμην ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, διὰ χάριτος σου λαμβάνομεν. Εἰς τὸν ὄρθρον, αἱ συνήθεις στιχολογίαι, οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ τῶν ἁγίων, β΄. Ἀπὸ ϛ΄ ἐκτῆς κοντάκιον, ἦχος, γ΄. πρός, ἡ παρθένος σήμερον. Τὴν ἰὼ Χριστοῦ μαθήτριαν. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα τοῦ ἁγίου, ἦχος, δ΄. Ἐκ βρέφους ἐγένου. καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ΄. Τῷ ἑκουσίως πτωχεύσαντι. Εἰς τὴν λειτουργίαν. Εὐαγγέλιον, ζήτει τῇ, γ΄, τῆς, δ΄, ἑβδομάδος τοῦ λουκᾶ. Καὶ τὰ λοιπά, εἰς ὁσίας γυναῖκας. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς τάς, κγ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων· τροφίμου καὶ θεοφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Ἀλληλούϊα. ἦχος δ΄. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Εἰς τάς, κδ΄. Τῆς ἁγίας μάρτυρος χριστίνης. Καὶ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ παρασκευῆς. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας χριστίνης, ἦχος, δ΄. πρός, ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι. Θείαις ἐπιγνώσεσι. Δόξα, ἦχος, β΄. Ὡς ἀλάβαστρον μύρου. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, β΄. Τῇ χριστοφορωνύμῳ σου κλήσει. καὶ νῦν, θ΄. προσόμοιον, Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ. κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν. Οἱ κανόνες τῆς ἁγίας. Ἀπὸ ϛ΄ ἐκτῆς τὸ κοντάκιον, ἦχος, δ΄. πρός ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ. Φωτοειδὴς ἐγνωρίσθης. ἔχουσα πτέρυγας χρυσᾶς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας χριστίνα σεμνή. ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν. πίστει προσκυνοῦμεν τὰ λείψανα σου τὸν

θείων τῶν θήκην. ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον, ψυχῆς τε καὶ σώματος. Ἕτερον τῆς ὁσίας παρασκευῆς, ἦχος, πλ. δ΄. πρός, τῇ ὑπερμάχῳ. Τὴν ἀθληφόρον οἱ πιστοὶ τὴν ὑμνητήριον. παρασκευήν, δεῦτε συμφώνως ἀναμέλψωμεν. ἀπαστράπτει γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ κόσμῳ. ἀπελαύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν. καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὴν χάριν ἄφθονον. τοῖς κραυγάζουσι. χαῖρε μάρτυς πολύαθλε. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ, γ΄, τῆς ἁγίας, ἦχος, α΄. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῶν αἴνων τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, πλ. α΄. Τῇ παρθενικῇ σου θελχθείς. καὶ νῦν, θ΄. Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ζήτει ἡ ἀκολουθία, εἰς γυναῖκας ἁγίας καὶ μάρτυρας.

Εἰς τάς, κε΄. Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας ἄννης, μητρὸς τῆς θεοτόκου. Καὶ μνήμη τῶν ὁσίων γυναικῶν ὀλυμπιάδος, καὶ εὐπραξίας. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ, προσόμοια. Ἱστῶμεν στίχους, ϛ΄. στιχηρὰ, ἦχος, πλ. α΄. Πρὸς χαίροις ἡ μονοτιν χελιδόνων. Δι’ ἑπτὰ ὡς αὐτά. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ΄. Ἡ ἐξ ἀκάρπου λαγόνων. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, β΄, τῆς ἁγίας εὐπραξίας. Τὸν ὄντως ἐρῶντα. καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ΄. Διὰ τὴν πᾶσα κτίσις. τροπάριον, ἦχος, δ΄. Πρός, ταχὺ προκατάλαβε. Ζωὴν τὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας. ἁγνὴν θεομήτορα θεόφρον ἄννα. διό, πρὸς λῆξιν οὐράνιον εὐφραινομένων, κατοικίαν ἔνδοξον. χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἱλασμόν, ἀειμακάριστε. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ κανόνες τῆς

ὴ θήκην. ἐξῆς πυγάζει
ς, ἴαμα θεῖον, ψυχῆς π
. Ἕσπερον τῆς ὁσίας
ἦχος, πλ. δ΄. πρός, τῆς ὑπερ
αθληφόρων οἱ πιστοὶ τ
παρασκευῇ, δεῦτε συμ
μέλψωμεν. ἀπαστρά=
ψμασιν ἐν τῷ κόσμῳ.
τῆς πλάνης τὴν σκο=
ι παρέχουσα πιστοῖς τ
μον. τοῖς κραυγά=
μάρτυς πολύαθλε.
υς στιχηρὰ, ἀπόστιχα, τῆς ἁγίας,
ῶ, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον τῶν
κτωήχου. Δόξα, ἦχος,
ιθεμινῇ σου θελχθεὶς.
Εἰς τὴν λειτουργίαν.
ουθία, εἰς γυναῖκας ἀ=
υρας.
Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας
ς θεοτόκου. Καὶ μνή=
γυναικῶν ὀλυμπιάδος,
ας. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε
προσόμοια. Ἴσως μεν
ς, πλ. δ΄. Πρὸς χαίροις ἡ
ν. Δεῦτε πρὸ ὧν τοῦ αὐ
καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ΄. Ἡ δὲ
γομένων. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ
υ. Δόξα, ἦχος, β΄, τῆς
ξίας. Τὸν ὄντως ὄρω
ἦχος, πλ. δ΄. Δεῦτε πα
, ἦχος, δ΄. Πρός, τα=
λαβε. Ζωὴν τὴν κυή=
σόρησας. ἁγνὴν θεομή=
ν αἷμα. διό, πρὸς λῆξιν
φραινομένων, κατοικία
ουσα νῦν μετέστης, τοῖς
ω, πταισμάτων αἰτουμέ
, ἀειμακάριστε. Εἰς τὸν
ήθη στιχολογία. Οἱ κανόνες
τῆς

τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων. Εἰς δὲ τῶν στίχων τῶν αἴνων στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ΄. Οὐ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ζήτει ὄπισθε Βείῳ, ἐν μάτῃ. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Εἰς τὰς, κς΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀλληλούια. ἢ τὸ, οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Εἰς τὰς, κζ΄. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ παντελεήμονος. Ἑσπέρας, μετὰ τὴν στιχολογίαν. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους, ς΄. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, γ΄, ἦχος, δ΄. πρός. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς, τῆς. Ὁ ἐπαξίως κληθεὶς παντελεήμων. Ἕτερα στιχηρὰ ἀπόστιχα, ἦχος, β΄. Ἀθλοφόρε μάρτυς τὴν χάριν παρέχοις. λέγομεν καὶ ἐξ αὐτά, γ΄. Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Ἐξέλαμψε σήμερον, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν. καὶ νῦν, θ΄. τροπάριον, ἦχος, γ΄. Ἀθλοφόρε ἅγιε καὶ ἰαματικὲ παντελεῆμον. πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν στιχολογίαν. Ἀναγινώσκομεν τὸν βίον τοῦ ἁγίου δόσεως, β΄. Καὶ τὸ λοιπόν, εἰς τὴν τράπεζαν. Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ἕξ. Ἀπὸ ἕκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος, πλ. α΄. Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος. καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν, παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ μάρτυς χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ταῖς εὐχαῖς σου τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον. ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα. ἐκ τῶν βοώντων πιστῶς, σῶ=

Τυπ.

σον ἡμᾶς ἅγιε. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου, ἦχος, πλ. δ΄. πρός. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἔργον προνοίας τῆς ἄνωθεν. Δόξα, ἦχος, δ΄. Σήμερον ἐξέλαμψε. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, πλ. α΄. Δεῦτε φιλομάρτυρες. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος. ᾠδὴ, γ΄. καὶ ᾠδὴ, ς΄. Προκείμενον, ἦχος, δ΄. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. στίχος. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν. ὁ ἀπόστολος. Πρὸς τιμόθεον. ζήτει τῇ κυριακῇ, λγ΄, Ἀλληλούια, ἦχος, δ΄. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην. Εἶπεν ὁ κύριος, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν. ζήτει σαββάτῳ, γ΄, τοῦ πάσχα. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς τὰς, κη΄. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ διακόνων. προχόρου, νικάνορος, τίμωνος, καὶ παρμενᾶ. τροπάριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι. Τῆς δὲ λειτουργίας, ἡ ἀκολουθία, ζήτει εἰς ἀποστόλους.

Εἰς τὰς, κθ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος καλλινίκου. τροπάριον. Ὁ μάρτυς σου κύριε. κοντάκιον. πρὸς τὰ ἄνω ζητῶν. Τὰ ἄνω περπνά, ἀξίως νῦν κεκλήρωσαι. χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος. τοῦ πυρὸς καλλίνικε, διὰ αὐτοῦ ἀνδρείως κατετόλμησας. ὡς καὶ νῦν παρεστάμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ἀναγινώσκεται καὶ εἰς τὸν ὄρθρον, τὸ μαρτύριον αὐτοῦ.

Εἰς τὰς, λ΄. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων, σίλα, καὶ σιλουανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. τροπάριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Εἰς τὰς, λα΄. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου

ἀοίδιμου. καὶ προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. Εἰς τὸ λυχνικόν, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ϛ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια τοῦ σταυροῦ, γ΄, καὶ τοῦ ὁσίου, γ΄. Τοῦ μὲν σταυροῦ, ἦχος α΄. πρὸς τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Σύμπασα φύσις ἀνθρώπων. Τοῦ δὲ ἁγίου, ἦχος ὁ αὐτὸς. πρὸς. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Μακαριώτατον τέλος. Δόξα τοῦ ἁγίου, ἦχος α΄. Πῶς μὴ θαυμάσωμεν τὴν πολιτείαν σου. καὶ νῦν, ἦχος α΄. Σήμερον ὡς ἀληθῶς. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β΄. Σύ μου σκέπη κραταιά. στρ., ἦχος δ΄. πρὸς. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς οὐρανίους σκηνάς. τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον, ἀλώβητον, τὸ σῶμά σου ἅγιε. σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα. διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ πρέσβευε, σωθῆναι ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Καὶ ἀναγινώσκομεν, ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου. Τὸ δὲ λοιπὸν, εἰς τὴν τράπεζαν. Κανόνες τῆς ὀκτωήχου, εἷς. Καὶ ὁ προεόρτιος, καὶ τοῦ ἁγίου. Ἀπὸ ϛ΄ ᾠδῆς, κοντάκιον τοῦ ἁγίου. πρὸς. Ἡ παρθένος σήμερον. Ἡ σεπτή σου σήμερον ἡμᾶς συνήθροισε μνήμη. ἐν τῇ θείᾳ λάρνακι τῶν ἱερῶν σου λειψάνων. [illegible] ὅσοι προσιόντες καὶ προσκυνοῦντες. ἅπασαν δαιμόνων βλάβην ἀποσοβοῦνται. καὶ ποικίλων νοσημάτων λυτροῦνται τάχος, μάκαρ ἀοίδιμε. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄. Τῶν προφητῶν αἱ φωναί.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.
Ἡ ἀκολουθία
κοινή.

Τέλος τοῦ τύπου, τοῦ μηνὸς ἰουλίου.

Εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ μηνὸς αὐγούστου, Κεφάλαιον, κϛ΄.

Μὴν αὔγουστος, ἔχων ἡμέρας, λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιγ΄. καὶ ἡ νύξ, ὥρας, ια΄.

Εἰς τὴν α΄. Ἡ πρόοδος τῶν τιμίων ξύλων, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. Καὶ μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ μαρτύρων τῶν μακκαβαίων. Καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν σολομονῆς. Καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν, ἐλεαζάρου.

Πρὸ τοῦ σημάναι, μετακομίζεται τὸ τίμιον ξύλον τοῦ σταυροῦ, ἀπὸ τοῦ σκευοφυλακίου. καθὼς ἐν τῇ, ιδ΄, τοῦ σεπτεμβρίου μηνός, ἀναγέγραπται. Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα τὰ προσόμοια τοῦ σταυροῦ, γ΄, καὶ τῶν ἁγίων, γ΄. Καὶ τοῦ μὲν σταυροῦ, ἦχος δ΄. πρὸς ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Ὡς κοινὸν φυλακτήριον. Τῶν δὲ ἁγίων, ἦχος α΄. πρὸς. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς. Τὸν μόνον τὸν ὅρον φορέσαντα. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Οἱ ἅγιοι μακκαβαῖοι. καὶ νῦν, ὅμοιον. Ὁ μὲν πάλαι μωϋσῆς. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Ψυχαὶ δικαίων, ἐν χειρὶ κυρίου. καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Ἡ φωνή

Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου. Τροπάριον, ἦχος α'. Ταῖς ἀλγηδόσι τῶν ἁγίων σου, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα. Δόξα, καὶ νῦν. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἐν ᾧ ἡ συνήθης στιχολογία. Καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν θεολόγον. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκεται ἡ μετάφρασις τῶν ἁγίων. Οἱ κανόνες, τῆς ὀκτωήχου, εἰς, δ'. Καὶ τοῦ σταυροῦ εἰς, ς'. Καὶ τῶν ἁγίων, εἰς, δ'. Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς. Ἀπὸ ϛ' ἐκτῆς κοντάκιον, ἦχος β'. πρὸς τὰ ἄνω ζητῶν. Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἑπτάριθμοι. καὶ θείου φωτός, οἱ λύχνοι οἱ ἑπτάφωτοι. Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ μαρτύρων μέγιστοι μάρτυρες· σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων Θεὸν αἰτεῖσθαι, σωθῆναι τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς. Εἰς τοὺς αἴνους.

Τὸ πᾶσα πνοή, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ σταυροῦ, ἦχος δ'. Δευτεροῦντες τὸ α'. πρὸς. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν. Δόξα, ἦχος δ'. Τὸν κατὰ τῶν Μακκαβαίων. καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ συμμαχήσας Κύριε. Δοξολογία μεγάλη. Καὶ ὅτε ἀπαρξώμεθα τῆς δοξολογίας, ἀλλάσσει ὁ ἱερεύς. Καὶ λαβὼν θυμιατόν, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ τὸν τίμιον σταυρόν. Εἶθ' οὕτως λαμβάνει αὐτὸν ἐπὶ δίσκου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Καὶ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ βήματος. Προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων δύο, καὶ τοῦ θυμιατοῦ. Καὶ ἀπέρχεται εἰς

Τὰς

τὰς βασιλικὰς πύλας. Τελεσθείσης δὲ τῆς δοξολογίας καὶ τοῦ τρισαγίου, λέγει ὁ ἱερεύς. Σοφία ὀρθοί. καὶ ἀρχόμεθα τοῦ τροπαρίου. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ εἰσοδεύει ὁ ἱερεύς. φέρων τὸ τίμιον ξύλον, μέσον τοῦ ναοῦ. Κἀκεῖσε προετοιμασθέντος τοῦ τετραποδίου. Τίθησιν αὐτῷ ἐπάνω. Καὶ εὐθέως ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ. πρὸς. Ἡ τὸ χαῖρε δι' ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν κτίστην. Καὶ μετὰ τὸν ἁγιασμόν, ὁ ἱερεύς. Ἀποτίθησι τὸ τίμιον ξύλον ἐν τῷ δίσκῳ. Καὶ εὐθέως λέγομεν. Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν. Καὶ ἄρχεται προσκυνεῖν ὁ προεστώς, καὶ οἱ ἱερεῖς. Ψάλλοντες μετανοίας, γ'. κατενώπιον τοῦ τιμίου σταυροῦ. Καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι. Ψάλλουσιν, μετάνοιαν ὁμοῦ. Εἶθ' οὕτως εἰς τοὺς χορούς. δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Εἶτα εἰσέρχονται οἱ ἀδελφοί, δύο, δύο, προσκυνοῦντες κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Ἵσταται δὲ ὁ ἱερεύς, εἰς τὸν τίμιον σταυρὸν πλησίον. Κρατῶν τὸ ἁγίασμα, καὶ κλάδον βασιλικόν. Καὶ μετὰ τὸν ἀσπασμόν. Ἁγιάζων τοὺς ἀδελφοὺς ἐκ τοῦ ἁγιάσματος. Καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ. Ψάλλομεν δὲ στιχηρόν, ἦχος β'. Δεῦτε πιστοί, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν. καὶ πάλιν. Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν δέσποτα. ἐκ τρίτου. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ. Εἶτα διέρχεται ὁ τίμιος σταυρός, μετὰ λιτῆς, περὶ τὰ ἐντὸς τῆς μονῆς. ἤγουν εἰς τὸ ἡγουμενεῖον.

εἰς τὸ οἰνοχοεῖον. Καὶ εἰς τὴν τράπεζαν. Εἰς τὸ κελλάριον. Εἰς τὰ ὅρια. Καὶ ἐν πᾶσι τοῖς κελλίοις τῶν ἀδελφῶν. Καὶ ὑποστρεφόντων ἡμῶν. Γίνεται τελεία ἀπόλυσις:—

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἡ ἀκολουθία σταυρώσιμος. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ. Ἀποκομίζεται πάλιν τὸ τίμιον ξύλον τοῦ σταυροῦ, ἐν τῷ σκευοφυλακείῳ, διὰ τοῦ ἱερέως, καὶ τῶν λοιπῶν ὡς δεδήλωται:—

Εἰς τὰς, β΄. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος, καὶ ἀρχιδιακόνου, Στεφάνου. Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου, γ΄. καὶ ἕτερα ἰδιόμελα, τοῦ ἁγίου, γ΄, ἦχος, β΄. Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Πρῶτος ἐν μάρτυσιν. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Χαίροις ἐν κυρίῳ Στέφανε, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τροπάριον, ἦχος, δ΄. πρὸς, Ταχὺ προκατάλαβε. Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σῇ κορυφῇ. ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, μαρτύρων πρωτάθλε. σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν. εἶδές σου τὸν σωτῆρα, τοῦ πατρὸς δεξιόθεν. αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν. Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς, ς΄. Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄. Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς, ὑπὸ τοῦ οὐρανίου γεωργοῦ πανεύφημε. πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε. πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω, ἐν οὐρανοῖς, ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανῖτα τῶν μαρτύρων ὁ πρωτάθλος. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, ἦχος, δ΄. Στέφανος ἡ καλὴ ἀπαρχή. καὶ νῦν, θ΄. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, πλ. α΄. Πρωτομάρτυς ἀπόστολε. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὴν λειτουργίαν προκείμενον, ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος. στίχος. Εἰσάκουσον ὁ θεός. Ὁ ἀπόστολος. Πράξεων τῶν ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Στέφανος πλήρης πνεύματος ἁγίου. ζήτει τῇ, β΄, τῆς, γ΄, ἑβδομάδος τοῦ πάσχα. Ἀλληλούϊα. ἦχος, δ΄. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. ἄνθρωπος τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα. ζήτει τῇ, ς΄, τῆς, ιε΄. ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν:—

Εἰς τὰς, γ΄. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Ἰσαακίου, Δαλμάτου, καὶ Φαύστου. Ἀλληλούϊα. ἤ. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:—

Εἰς τὰς, δ΄. Τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ. Καὶ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος, Εὐδοκίας. Τροπάριον, τῶν ἁγίων, πρὸς τό. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως. Οἱ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες. καὶ τὰς ἀφθάρτους, δωρεὰς εἰληφότες. κατὰ φθορᾶς διέμειναν, τεθνηξάντες ἐκτός. ὅθεν ἐξανέστησαν, μετὰ πλείονας χρόνους. ἅπασαν ἀνθάψαντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον. πιστοί, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Εἰς τὰς, ε΄. Προεόρτια τῆς μεταμορφώσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Εὐσιγνίου. Ἑσπέρας ἡ συνήθης

στιχολο

προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δό-
, δ΄. Στέφανος ἡ καλὴ
. καὶ νῦν, ς΄. Εἰς τὸν στίχον
τωήχου. Δόξα, ἦχος, πλ. α΄.
μάρτυς ἀπόστολε. καὶ νῦν,
τὴν λειτουργίαν προκείμε
ς βαρύς. Εὐφρανθήσεται
στί. Εἰσάκουσον ὁ θεὸς. ὁ
ος. Πράξεων τῶν ἀποστό-
ἀνάγνωσμα. Ἐν ταῖς ἡ-
κείναις. στέφανος πλήρης
ου. ζήτει τῇ, β΄, τῆς, γ΄, ἑβ-
τοῦ πάσχα. Ἀλληλούϊα.
ίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.
ιον κατὰ μάρκον. Εἶπεν ὁ
κβολὴν ταύτην. ἄνθρωπος τὶς
ν ἀμπελῶνα. ζήτει τῇ,
. ἑβδομάδος τοῦ λουκᾶ.
ὸν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
:~
. Τῶν [illegible] ίων πατέρων ἡ-
ακίου, δαλμάτου, καὶ φαύ
Ἀλληλούϊα. ἤ. Ὁ θεὸς τῶν
ἡμῶν:~
δ΄. Τῶν ἁγίων ἑπτὰ παί-
ἐν ἐφέσῳ. Καὶ τῆς ἁγίας
υρος, εὐδοκίας. προσόμοια, τῶν μα
ὸς τὸ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ
. Οἱ τὰ τοῦ κόσμου ὡς
παριδόντες. καὶ τῆς ἀφ-
θαρσίας εἰληφότες. κατὰ
ιέμειναν, τεθνήξαντες ἐκτὸς.
ίσαντες, μετὰ πλείονας χρό
κόσαν ἐνθάψαντες, δυσμενῶν
ους ἐν αἱρέσει σήμε. πιστῶς
μοῦντες χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.
ε΄. Προεόρτια τῆς μετα-
σεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος,
. Ἑσπέρας ἡ συνήθη
στιχολο

στιχολογία. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ
προσόμοια προεόρτια, γ΄. Καὶ τοῦ
ἁγίου, καὶ τὰ μὲν τῶν προεορτίων,
ἦχος, δ΄. πρὸς, ἔδωκας σημείω-
σιν. Δεῦτε συνανέλθομεν. Δόξα,
ἦχος, πλ. β΄. Δεῦτε ἀναβῶμεν, εἰς τὸ
ὄρος κυρίου. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια,
ἦχος, α΄. πρὸς τῶν οὐρανίων ταγμά-
των. Τῆς παναγίας ἐνδόξου, με-
ταμορφώσεως. στίχος. Θαβὼρ καὶ ἑρ
μὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου. στί. Σοί εἰ-
σιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σοί ἐστιν ἡ γῆ. Δό
ξα, καὶ νῦν, ἦχος, β΄. Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ
θαβὼρ μεταμορφωθεὶς. τροπά-
ριον, ἦχος, δ΄. Πρὸς ταχὺ προκα
τάλαβε. Χριστοῦ τὴν μεταμόρφω-
σιν προϋπαντήσωμεν, φαιδρῶς
πανηγυρίζοντες τὰ προεόρτια, πι-
στοὶ καὶ βοήσωμεν. ἔφθασεν ἡ ἡμέ
ρα, τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης. ἄνεισιν
εἰς τὸ ὄρος, τὸ θαβὼρ ὁ δεσπότης.
τῆς θεότητος ἀπαστράψαι τὴν ὡραιό
τητα. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθη ἀκο
λουθία. Κανὼν τῆς ὀκτωήχου, εἷς,
καὶ τοῦ ἁγίου. καὶ προεόρτιος, ἦχος,
δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. καὶ τριώ
διον. Ὅτε δὲ ψάλλεται τὸ τριώδιον,
καταλιμπάνεται ἡ ὀκτώηχος.
Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δό-
ξα, ἦχος, πλ. δ΄. Νόμου καὶ προφη
τῶν σε χριστέ:~

Χρὴ γινώσκειν. ὅτι ἐὰν φθάσει γενέ-
σθαι ἡ μεταμόρφωσις ἐν κυριακῇ.
οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλομεν.
οὔτε δὲ εὐαγγέλιον ἑωθινὸν λέγο-
μεν, ἢ τῆς λειτουργίας, τῆς κυριακῆς.
Ἀλλὰ πάντα τῆς ἑορτῆς:~

Εἰς τὰς, ς΄. Ἡ ἁγία μεταμόρφω-
σις τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν, ἰησοῦ
χριστοῦ. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ
προσόμοια, ἦχος, δ΄. Δεῦτε καὶ ἡ-
μεῖς, καλὴν. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, ς΄. Ὁ
φωτίσου ἅπα. εἰς τὸν στίχον, ἦχος, ς΄. Δόξα
καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς. Ἥλιος ἐκ γαστρὸς:~

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. στιχολογία οὐ γί
νεται. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ, ἰδιόμελα,
ἦχος, δ΄. ἱστῶμεν στίχους, η΄. Δευτεροῦν
τες αὐτά. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β΄.
Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν. Εἴσοδος.
Καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Καὶ ἀναγνώσματα. Τὸ μέν, α΄. Τῆς ἐξό-
δου τὸ ἀνάγν. Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς μω-
σῆν. Τὸ δὲ δεύτερον. Τῆς ἐξόδου
τὸ ἀνάγ. Ἐλάλησε κύριος πρὸς μω-
σῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ. Τὸ δὲ τρίτον.
Βασιλειῶν τρίτης. Ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις, ἔρχεται ἡλιοῦ, εἰς βηρ
σαβεέ. Εἰς τὴν λιτὴν, ἰδιόμελα, ἦχος, ς΄.
Ὁ φωτίσου ἅπασαν, ἦχος, β΄. Ὁ ἐν
τῷ ὄρει τῷ θαβὼρ, ἦχος, ς΄. Τὸ προή
λιον σέλας χριστέ. Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Δεῦ
τε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου. καὶ νῦν
ἦχος, πλ. δ΄. Νόμου καὶ προφητῶν σε
χριστέ. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος,
α΄. Ὁ πάλαι τῷ μωσεῖ συλλαλή-
σας. στίχος. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σοί
ἐστιν ἡ γῆ, ἦχος, α΄. Τὴν σὴν τοῦ μο-
νογενοῦς. στίχος. Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν
τῷ ὀνόματί σου, ἦχος, α΄. Τὸ ἄσχετον
τῆς σῆς φωτοχυσίας. Δόξα, καὶ νῦν,
ἦχος, πλ. β΄. Πέτρῳ καὶ ἰωάννῃ καὶ
ἰακώβῳ. τροπάριον, ἦχος, βαρύς. λέγε-
ται ἐκ τρίτου. Μετεμορφώθης ἐν
τῷ ὄρει χριστὲ ὁ θεός, δείξας τοῖς μαθη-
ταῖς σου τὴν δόξαν σου. καθὼς ἠδύ-
ναντο. λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρ
τωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον. πρεσ-
βείαις τῆς θεοτόκου, φωτοδότα, δόξα σοι.
Καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Καὶ ἀνά-
γνωσις, ἀπὸ τῶν ἐγκωμίων τῆς ἑορτῆς.

Ζήτει καὶ εἰς τὸ, β΄. βιβλίον τοῦ κατὰ ματθαῖον, λόγον, μϛ΄. καὶ, μζ΄. Τὸν ἑξάψαλμον, ἡ συνήθης στιχολογία. Καὶ ὁ πολυέλεος. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ, α΄, ἀντίφωνον, τοῦ δ΄, ἤχου. προκείμενον, ἦχος, δ΄. Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου. στί. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. παραλαμβάνει ὁ περὶ τὸν κοφός. Κανόνες, β΄. ὁ ἦχος, δ΄. μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς, η΄. καὶ ὁ ἀλλ. τὰ προεόρτια, εἰς, ϛ΄. ἦχος, δ΄. Χοροὶ ἰσραήλ, ἀνικμοῖς ποσί. καὶ ὁ ἕτερος κανών, ἦχος, ἀλλ. πρός. Τὴν πρὶν ὁδεύσας. Μωσῆς ἐν θαλάσσῃ προφητικῶς. καταβασία. Σταυρὸν χαράξας μωσῆς. Ἀπὸ, γ΄, ᾠδῆς τὰ καθίσματα. Μετὰ τὴν ἕκτην τὸ κοντάκιον, ἦχος, βαρύς. Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης. καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ μαθηταί σου τὴν δόξαν σου χριστὲ ἐθεάσαντο. ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον. τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Εἰς τὴν, θ΄. δίδονται κλεῖα τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐξαποστειλάριον λέγεται ἐκ τρίτου. Φῶς ἀναλλοίωτον λόγε. Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. στιχηρά, ἰσταμεν, στί, δ΄. ἦχος, δ΄. δευτεροῦντες, τὸ ἕν. πρός. Ἐξ ὑψίστου κληθείς. Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, ἀλλ. Προέλαβεν ὁ χριστὸς τὸν πέτρον. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τῶν κανόνων, ᾠδὴ γ΄, καὶ ᾠδὴ ϛ΄. προκείμενον, ἦχος, δ΄. ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε. στί. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. ὁ ἀπόστολος. Καθολικῆς ἐπιστολῆς, πέτρου, τὸ ἀνάγ. Ἀδελφοί σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν. Ἀλληλούια, ἦχος, ἀλλ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί. στί. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων. Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. παραλαμβάνει ὁ ἰς τὸν πέτρον. Κοινωνικόν, ἦχος, γ΄. Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου κύριε πορευσόμεθα. καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα. εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλληλούια.

Δεῖ εἰδέναι. ὅτι παράδοσιν ἔχομεν, ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων, κατὰ τὴν σωτήριον ταύτην ἑορτὴν τῆς μεταμορφώσεως, ἐσθίειν σταφύλας, τὴν εὐλογίαν πρότερον παρὰ τοῦ ἱερέως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δεχομένας. Ὁ δὲ γε φωραθησόμενος τῶν ἀδελφῶν πρὸ τῆς τοιαύτης ὥρας σταφυλὴν ἐσθίων. τῆς παρακοῆς ἐντεῦθεν ἕξει τὸ ἐπιτίμιον. καὶ οὐκ ἀπογεύεται σταφυλῆς, παρ' ὅλον τὸν αὔγουστον μῆναν. ὡς ὁ ἐν τῷ λαῷ θεσμὸς παραβάς. ὡς ἂν οὕτω μάθοι ἐγκρατεύεσθαι αὐτοῖς. Ἡ αὐτὴ δὲ παρατήρησις, κρατήσει πάντως καὶ ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τοὺς ἀμπελῶνας μοναχούς. Σταφύλας δὲ ἐπὶ τῆς τραπέζης μετὰ τὴν ἑορτήν, τρίτον τῆς ἑβδομάδος, ὀφείλουσι προτίθεσθαι. καὶ τρίτον ταύτας ἐσθίεσθαι παρὰ τῶν ἀδελφῶν. Τὸ αὐτὸ δὲ γίνεσθαι καὶ ἀπὸ τῶν σύκων, καὶ ἀπὸ τῶν λοιπῶν ὀπωρῶν. κατὰ τοὺς καιροὺς δηλονότι τούτων. Ταῦτα δὲ λέγομεν, ἐκ τῶν ἀπὸ συγκυκλάτων χορηγουμένων. ἐσθίειν γὰρ ταῦτα ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν καθ' ἑκάστην συγχωροῦμεν τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τάς, ζ΄. Τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος, Δομετίου. Ἑσπέρας οὐ στιχολογοῦμεν. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, β΄. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς, ἦχος, δ΄. πρός, Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς. Καὶ τοῦ ἁγίου, γ΄, Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β΄. Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν. Εἴσοδος, προκείμενον, ἦχος, βαρύς. Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω. στίχος, α΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραήλ, στίχος, β΄. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν. στίχος, γ΄. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγεν. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου.

Εἰς τάς, η΄. Τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, ἐπισκόπου Κυζίκου, τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου.

Εἰς τάς, θ΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ματθεία. Τροπάριον. Ἀπόστολε ἅγιε. Κοντάκιον, ἦχος, δ΄. πρός, Ἐπεφάνης σήμερον. Φωταυγὴς ὡς ἥλιος εἰς πάντα κόσμον. ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, καταφωτίζει τῶν ἐθνῶν, τὴν ἐκκλησίαν ἐν χάριτι. θαυματοφόρε Ματθεία ἀπόστολε. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου, ὁμοίως.

Εἰς τάς, ι΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Εὔπλου. Ἡ ἀκολουθία, ὁμοίως.

Εἰς τάς, ια΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, καὶ ἀρχιδιακόνου, Λαυρεντίου. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον. Ὁ μάρτυς σου Κύριε. Κοντάκιον, ἦχος, β΄. πρός, Τὰ ἄνω ζητῶν. Πυρὶ θεϊκῷ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου. τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας. ἀθλητῶν ἑδραίωμα, θεοφόρε μάρτυς Λαυρέντιε. καὶ ἐν ἄθλοις ἐβόας πιστῶς. οὐδέν με χωρήσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Εἰς τάς, ιβ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Φωτίου καὶ Ἀνικήτου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ, Μαξίμου. Τροπάριον, Οἱ μάρτυρές σου Κύριε. καὶ τό. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ. Κοντάκιον. πρός τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον. Τῆς ἐκκλησίας ὑπέρμαχε θεηγόρε. ὀρθοδοξίας ἀσφάλεια καὶ λαμπρότης. λύρα καὶ ὄργανον τῆς εὐσεβείας. τῶν μοναστῶν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τάς, ιγ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀποδίδοται ἡ ἑορτή. Ἡ δὲ τοῦ ἁγίου ἀκολουθία, ψάλλεται, εἰς τάς, ιβ΄. ὡς ἄνωθεν εἴρηται.

Εἰς τάς, ιδ΄. Προεόρτια τῆς κοιμήσεως, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Μιχαίου. Ἑσπέρας, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια, ἦχος, δ΄. Πρός, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν. Καὶ τοῦ προφήτου, γ΄. Δόξα, καὶ νῦν, θ΄. Τὴν πάνσεπτόν σου κοίμησιν. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β΄. Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα. Τροπάριον, ἦχος, δ΄. πρός, Ταχὺ προκατάλαβε. Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς. καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες. καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, τοῦ θεοῦ γὰρ ἡ μήτηρ. μέλλει τῶν ἐπιγείων πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἣν ἐνδόξως ἐν ὕμνοις ἀεί, ὡς θεοτόκον δοξάζομεν.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία.

Καθόρες τῆς ὀκτωήχου, εἷς. Ὁ προεόρτιος, καὶ τοῦ προφήτου. Εἰς τὸν στίχον τὰ στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, γ΄. Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἰστέον ὅτι, ἐὰν τύχῃ ἐν κυριακῇ ἡ ἑορτὴ αὕτη, προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα.

Εἰς τὰς, ιε΄. Ἡ κοίμησις τῆς ὑπεραγίας ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχους, δ΄. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ΄. πρὸς ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς. Ἡ τὴν ζωὴν θεὸν συλλαβοῦσα. δευτεροῦντες ἕν. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β΄. Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν. Εἰς τὸν στίχον, ἦχος, β΄. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, ὁ αὐτὸς. Ἡ παμμακάριστος μήτηρ. Εἰς δὲ τὸν μέγαν ἑσπερινόν. Ἐπιτελοῦμεν ἀγρυπνίαν ἐν ᾗ μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ, α΄, ἀντίφωνον τὸ μακάριος ἀνήρ, εἰς ἦχον, πλ. δ΄. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, η΄. Καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια, ἦχος, α΄. πρὸς, ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς. Ποιοῦντες αὐτά, εἰς, η΄. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτὸς. Θεαρχίῳ νεύματι. Εἴσοδος. τὸ φῶς ἱλαρόν. Ὁ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα, γ΄. Εἰς τὴν λιτὴν, ἰδιόμελα, ἦχος, α΄. Ἔπρεπε τοῖς αὐτόπταις, ἦχος, ε΄. Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἦχος β΄. Ἡ παμμακάριστος νύμφη, ἦχος, γ΄. Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα. καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ, ἰδιόμελα, ἦχος, δ΄. Τὴν πάνσεπτόν σου κοίμησιν. Στίχος. Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ἦχος, δ΄. Δαυιτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοί. Στίχος, β΄. Ὤμοσε κύριος τῷ δαδ, ἦχος, δ΄. Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, δ΄. Ὅτε ἐξεδήμησας θεοτόκε παρθένε. Τροπάριον, ἦχος, α΄. Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες, θεοτόκε. μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν. μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς. λυτρουμένη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Λέγεται ἐκ τρίτου. Εἶθ' οὕτως ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Καὶ ἀνάγνωσις ἀπὸ τῶν ἐγκωμίων. Καὶ ἀναγινώσκεται εἰς τὴν μετάφρασιν, ὁ βίος τῆς θεοτόκου. Καὶ μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ὁ πολυέλεος. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ, α΄, ἀντίφωνον τοῦ, δ΄, ἤχου. Προκείμενον, ἦχος, δ΄. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ. Στίχος. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα μαριάμ. Ὁ πεντηκοστός. Κανόνες, β΄. Τοῦ κυροῦ κοσμᾶ, καὶ τοῦ κυροῦ ἰωάννου. Ὁ πρῶτος, ἦχος, α΄. καὶ ὁ δεύτερος, ἦχος, δ΄. καὶ ψάλλομεν. Τοὺς εἱρμοὺς ἐκ δευτέρου καὶ τῶν δύο. Καὶ τεταρτοῦμεν τὰ τροπάρια. Ἔσχατον δὲ οἱ δύο χοροί, τοὺς εἱρμοὺς πρὸς μίαν. Ὁ πρῶτος, κανών, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς, η΄. Καὶ ὁ ἕτερος, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς, η΄. Λέγονται γὰρ τῶν ἀμφοτέρων οἱ εἱρμοὶ, ἀνὰ στίχων. Ἀπὸ, γ΄, ᾠδῆς ὑπακοή. Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί. Καὶ ἀνάγνωσις. Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος, β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον. καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα,

Δ αὐτικὴν ᾠδὴν στί-
χ, β΄. Ὢ τοῦ θαύματος τῶν
, δ΄. Δ [illegible]
Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος
ἐδίκαιωσας θεὲ παρθένε.
Ἐν τῇ γεννήσει τὴν
ύλαξας. ἐν τῇ κοιμή-
οὐ κατέλιπες, θεοτόκε
ν ζωήν. μήτηρ ὑπάρ-
ς, καὶ ταῖς πρεσβείαις
τρουμένη ἐκ θανάτου
ῶν. Λέγεται ἐκ τρί-
ος ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρ-
ἀναγνωσις ἀπὸ τῶν ἀρχῶν
ἀναγινώσκεται εἰς τὴν
ὁ βίος τῆς θεοῦ. Καὶ
αλμον, ἡ στίχολογία, καὶ
οἱ ἀναβαθμοί, τὸ,
ιτοῦ, δ΄, ἦχου. προ-
. Μνησθήσομαι τοῦ
ἐν πάσῃ. στίχος. Α κου
ιδε. πᾶσα πνοή.
τὰ λουκᾶν. Ἐν ταῖς
ς, ἀναστᾶσα μαριάμ.
Κανόνες, β΄. Τοῦ
τοῦ κυρ ἰωάννου. ὁ
καὶ ὁ δεύτερος, ἦχος,
ομεν. Τοὺς εἱρμοὺς
τῶν δύο. Καὶ πέταρ
. ἔσχατον δὲ οἱ δύο χο
πρὸς μίαν. ὁ ᾠδῶν,
τῶν εἱρμῶν, εἰς, η΄.
ετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς,
γὰρ τῶν ἀμφοτέρων
στίχων. Αἱ πο, γ΄, ᾠδῆς
ακαρίζομέν σε πάντοι
ἀναγνωσις. Ἀφ
ιον, ἦχος, β΄. Τὴν
ἀκοίμητον θεόν. καὶ
μετάθετον ἐλπίδα,
τάφος

τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν. ὡς γὰρ ζωῆς μητέρα πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον. Εἰς τὴν ἐνάτην ᾠδήν, δίδοται κηρία τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐξαποστειλάριον. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς αἴνους. Τὸ πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν, στίχους, δ΄. Πρὸς ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β΄. Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, οἱ μακαρισμοί. Ἐν τῶν δύο κανόνων, ᾠδή, γ΄, καὶ, ς΄. καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὰς, ις΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, διομήδους. Καὶ ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνος τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἤτοι τοῦ ἁγίου μανδηλίου. Καὶ εἰ ἔστιν ἀκολουθία, συμψάλλεται μετὰ τῆς ἑορτῆς. Ἑσπέρας οὐ στιχολογοῦμεν. Γίνεται δὲ ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου. Τροπάριον, τοῦ ἁγίου μανδηλίου, ἦχος, β΄. Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ. αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεός. Βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ. ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι. χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον. Ἀναγινώσκεται δέ, καὶ ὁ ἐπ' αὐτῇ λόγος.

Εἰς τὰς, ιζ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος μύρωνος. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὰς, ιη΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, φλώρου καὶ λαύρου. Ἡ ἀκολουθία, ὁμοίως.

Εἰς τὰς, ιθ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, δισχιλίων πεντακοσίων ἐνενήκοντα καὶ τριῶν. Ἡ ἀκολουθία, ὁμοίως.

Εἰς τὰς, κ΄. Τοῦ ἁγίου προφήτου, σαμουήλ. Τὰ τῆς ἑορτῆς ὁμοίως. Τροπάριον, Τοῦ προφήτου σου τὴν μνήμην, [illegible]

Εἰς τὰς, κα΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου θαδδαίου. Καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος βάσσης. Τροπάριον. Ἀπόστολε ἅγιε. Καὶ ἡ ἀκολουθία ὁμοίως τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὰς, κβ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀγαθονίκου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου λούππου. Τροπάριον, τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων. Οἱ μάρτυρές σου κύριε. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου, ὁμοίως.

Εἰς τὰς, κγ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, λούππου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ ἑορτή. ὁ δὲ ἅγιος λούππος, προεψάλθη, τῇ, κβ΄.

Εἰς τὰς, κδ΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Τροπάριον, ἦχος, δ΄. Καὶ τρόπων μέτοχος. καὶ θρόνων, διάδοχος.

Εἰς τὰς, κε΄. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου βαρθολομαίου. Καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, τίτου. Τροπάριον, ἦχος, γ΄. Ἀπόστολοι ἅγιοι. Κοντάκιον, ἦχος, β΄. πρὸς, Τὰ ἄνω ζητῶν. Τοῦ παύλου διαχθείς, συνόμιλος ἀπόστολε. σὺν τούτῳ ἡμῶν τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος μυστολέκτα τίτε ἀοίδιμε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε μὴ

παύση ἐκ τῶν ἀδύτων ἡμῶν :~
Εἰς τὴν λειτουργίαν, προκείμενον, ἦχος
πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν
ὁ φθόγγος αὐτῶν. στί. Οἱ οὐρα-
νοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ. ὁ ἀπόστο-
λος. Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν παύ-
λου. Παῦλος δοῦλος ἰησοῦ χριστοῦ.
Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ. ἀλληλούια.
Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.
Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον. Εἶ-
πεν ὁ κύριος, ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου,
Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐξῆλθεν :~

Εἰς τὰς, κς'. τῶν ἁγίων μαρτύρων
ἀδριανοῦ, καὶ ναταλίας. τροπάριον. Οἱ
μάρτυρές σου κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν :~

Εἰς τὰς, κζ', τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν,
ποιμένος. Ἡ ἀκολουθία ὡς συνήθως.
Δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τῶν μονα-
στῶν τὰ πλήθη. καὶ νῦν, θ. τροπάριον, ἦχος
πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς
Εἰς τὸν ὄρθρον τὰς ἀναγνώσεις ἐκ
τοῦ πατερικοῦ. Εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκτωή-
χου. Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ὅσιε πάτερ,
εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ-
γος τῶν κατορθωμάτων σου :~

Εἰς, κη'. τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν
μωϋσέως, τοῦ αἰθίοπος, τροπάριον, ἦχος, α'.
Τῆς ἐρήμου πολίτης :~

Εἰς τὰς, κθ'. Ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας
κεφαλῆς, τοῦ τιμίου ἐνδόξου προ-
φήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ ἰωάν-
νου. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ψάλ-
λομεν στιχηρὰ προσόμοια, εἰς στίχους, δ', ἦχος,
δ'. Πρὸς ὁ ἐξ ὑψίστου. Ὁ παλαιᾶς
καὶ καινῆς θεῖος μεσίτης. Δόξα,
ἦχος, δ'. Τὸν προφήτην καὶ μάρ-
τυρα. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προ-
σόμοια, ἦχος, πλ. δ'. Πρόδρομε τοῦ σω-
τῆρος. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ἐν τῷ με-
γάλῳ ἑσπερινῷ ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, στιχο-
λογοῦμεν τὸ, α', ἀντίφωνον, ἤγουν
τὸ μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκρα-
ξα στιχηρὰ στίχους, ἦχος, πλ. β'. Ἰσαυμεν σου στίχους,
η'. Τῶν γενεθλίων πλουμένων. καὶ νῦν,
θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἴσο-
δος. Προκείμενον, καὶ τὰ ἀναγνώσ-
ματα, γ'. Καὶ γίνεται ἡ λιτή. Δό-
ξα, ἦχος, πλ. δ'. Τῆς ἀνόμου πράξεως.
καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπόστολοι τῇ
μελ. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ στίχους, ἦχος, β'.
Τῆς μετανοίας ὁ κῆρυξ. στί. Δί-
καιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Δόξα. Ἰὰ τὸν μο-
νογενῆ. Εὐφρανθήσονται δίκαιοι.
Ὁ ἐκ προφήτου προφήτης. Δό-
ξα, ἦχος, πλ. δ'. Πρόδρομε τοῦ σωτῆ-
ρος. καὶ νῦν, θ', ἦχος, ὁ αὐτός. τροπάριον,
ἦχος, β'. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκω-
μίων. Τὸ τροπάριον τοῦ ἁγίου, δίς.
καὶ τὸ θεοτόκε παρθένε, ἅπαξ. Καὶ ἡ εὐλό-
γησις τῶν ἄρτων. Καὶ αἱ ἀναγνώσεις.
Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ θ' στιχολογία, καὶ ὁ πο-
λυέλεος. Εἰς δὲ τὰ καθίσματα τοῦ ἁγίου,
καὶ εἰς τὸν πολυέλεον, κάθισμα τοῦ ἁγίου.
Ἀναγνώσκομεν καὶ τὸ ὑπόμνημα
τοῦ ἁγίου. Οἱ ἀναβαθμοί. Τὸ, α',
ἀντίφωνον τοῦ δ', ἤχου. προκεί-
μενον, ἦχος, δ'. Τίμιος ἐναντίον
κυρίου ὁ θάνατος. στί. Τί ἀνταποδώ-
σομεν τῷ κυρίῳ. Πᾶσα πνοή.
Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον. Τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν ἡρώδης ὁ τε-
τράρχης. Ζήτει τῇ, γ', τῆς, ζ', ἑβδο-
μάδος, τοῦ ματθαίου. Ὁ πεντηκο-
στός. Κανόνες, β', ἦχος, πλ. δ'. πρὸς.
Ἁρματηλάτην. ὁ δὲ ἕτερος. πρός,
Ὑγρὰν διοδεύσας. Ἀμφότεροι τοῦ
προδρόμου. Οἱ δὲ τῆς κυριακῆς, προη-
γοῦνται τὰ ἀναστάσιμα καταβασία.
Σταυρὸν χαράξας μωσῆς. κανών, α'.

μετὰ

εσιμῷ ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, στιχο
το, α', ἀντίφωνον, ἦχος
ος ἀνήρ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκρα
ἦχος, πλ. β'. ἱστῶμεν στίχους ϛ',
λιῶν πλουμένων. καὶ νῦν,
αὶ μακαρίσεσι. Εἴσο-
λείμενον, καὶ τὰ ἀναγνώσ
αὶ γίνεται ἡ λιτή. Δό
ς ἦς ἀνόμου πράξεως.
αὐτός. Ἀ στατὶ λαοὶ τῇ
μὴν στιχηρὰ, ἦχος, β'.
μοίας ὁ κήρυξ. στ. Δί-
φοῖνιξ ἀνθήσει. ἰδὰ τὸ μόνο
ὐφρανθήσεται δίκαιος.
φήτου πρόφητις. Δό-
ς. Πρόδρομε τοῦ σωτῆ
ῦ, θ', ἦχος, ὁ αὐτός. πρὸς,
μνήμη δικαίου μετ' ἐγκω
τροπάριον τοῦ ἁγίου, δίς.
αρθένε, ἅπαξ. καὶ ἀπὸ
ρῶν. καὶ αἱ ἀναγνώσεις.
ον, ἡ στιχολογία, καὶ ὁ πο-
εἰς δὲ τὰ κατὰ τοῦ ἁγίου,
πολυέλεον, κατὰ τοῦ ἁγίου.
ομεν καὶ τὸ ὑπόμνημα
ι ἀναβαθμοί. ὁ, α',
τοῦ δ', ἦχου. προκεί-
, δ'. Τίμιος ἐναντίον
ος. στ. Τί ἀνταποδώ
ῶ. ὁ πᾶσα πνοή.
κατὰ ματθαῖον. τῷ
ῷ, ἤκουσεν ἡρώδης ὁ τε-
ἡ τῆς, γ', τῆς, ζ', ἑβδό
ατθαίου. οἱ πεντήκο-
νος, β', ἦχος, πλ. δ'. πρός.
τὴν. ὁ δὲ ἐπερος. πρὸς,
δεύσας. καὶ ἀμφότεροι τὸ
οἱ δὲ ἐπὶ κυριακῇ, πρὸ
ἀναστάσιμα. καταβασία.
ἀξας μωσῆς. κανὼν, α',
μετὰ

μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς, η'. Τοῦ οὐδὲ ἐπί-
ρου, τὰ τροπάρια, εἰς, ϛ'. Ἀπὸ ἕκτης τὸ
τὸ, κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Ἡ τοῦ προδρό-
μου ἔνδοξος ἀποτομή. Εἰς τοὺς αἴ-
νους στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου, ἦχος, πλ. δ',
πρός. ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.
ὢ τῆς ἡρώδου πωρώσεως. Δόξα, ἦχος,
πλ. β'. Πάλιν ἡρωδιὰς μαίνεται. καὶ νῦν
θεοτοκίον. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπό-
λυσις. Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον
τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν λειτουργίαν,
τυπικὰ καὶ ἐκ τῶν κανόνων, ᾠδὴ, γ', καὶ
ᾠδὴ, ϛ'. Προκείμενον, ἦχος, βαρύς.
εὐφρανθήσεται δίκαιος. στ. Εἰσά-
κουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου. ὁ ἀπόστο-
λος. Πράξεων τῶν ἀποστόλων. Ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπληροῦ-
το ὁ ἰωάννης. ἀλληλούϊα, ἦχος, δ'.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. στ. Πε-
φυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. εὐαγγέ-
λιον κατὰ μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ, ἤκουσεν ἡρώδης ὁ βασιλεύς. Κοι-
νωνικόν. Εἰς μνημόσυνον, αἰώνιον.
Καὶ γίνεται παράκλησις τοῖς ἀδελ-
φοῖς μεγάλη. Τυρὸν δὲ, ἢ ᾠὰ, ἢ ἰ-
χθὺν οὐκ ἐσθίομεν.

Εἰς τὰς, λ'. Τῶν ἐν ἁγίοις τριῶν ἱε-
ρῶν, πατριαρχῶν κωνσταντινουπό-
λεως, ἀλεξάνδρου, ἰωάννου, καὶ παύ-
λου τοῦ νέου. Εἰς τὸ λυχνικὸν, οὐ
γίνεται στιχολογία. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶ
μεν, στ, ϛ'. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τοῦ προ-
δρόμου, στιχηρὰ, γ', ἦχος, πλ. β'. Καὶ τῶν
ἁγίων, γ'. Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Πάλιν
ἡρωδιὰς μαίνεται. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Εἰς τὸ
στιχηρὸν τῆς ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, δ'.
Γενέσιον ἀθέμιτον. καὶ νῦν, θεοτοκίον.
τροπάριον, ἦχος, πλ. δ'. ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Εἰς τὰς, λα'. Ἡ κατάθεσις τῆς τι-
μίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Εἰς

τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος,
δ'. πρὸς, ὡς γενναῖον ἐν μάρτυ-
σιν. Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον. Δό-
ξα, καὶ νῦν, ἦχος, β'. Ὡς στέφανον
ὑπέρλαμπρον. Εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκ-
τωήχου. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β'.
Φρένας καθαρὰς τοὺς καὶ νοῦν. τροπάριον,
ἦχος, πλ. δ'. Θεοτόκε ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων.
ἡ σκέπη. ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράν-
του σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει
σου περιβολὴν ἐδωρήσω. τῷ ἀσπό-
ρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναν-
τα. ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτο-
μεῖται καὶ χρόνος, διὸ δυσωποῦμέν σε,
εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς ὀκ-
τωήχου. Καὶ τῆς θεοτόκου, εἰς, ϛ', ἦχος,
πλ. δ'. Ἵππον ἁρματηλάτην φαραώ.
Ἀπὸ ἕκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος, β'.
πρός. Τὴν ἐν πρεσβείαις. Τὴν
θεοδόχον γαστέρα σου θεοτόκε, περιλαβοῦ-
σα ἡ ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πό-
λει σου ἀπρόσμαχον, καὶ θησαυ-
ρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλει-
πτος. ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.
Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ, ἦχος, πλ. β'. Ὑπέρ-
λαμπρον ὡς στέφανον. Δόξα, καὶ
νῦν, ἦχος, β'. Ὡς στέφανον ὑπέρ-
λαμπρον. Εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκτωή-
χου. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β'. Φρέ-
νας καθαρὰς τοὺς καὶ νοῦν. Ζήτει τὸ
στιχηρὸν, καὶ τροπάριον, εἰς τὰς, β', τοῦ ἰουλίου
μηνός. Οὕτως καὶ τὴν ἀκολου-
θίαν τῆς λειτουργίας.

Τέλος τοῦ τύπου …
Καὶ τῶν λοιπῶν

Διάταξις τοῦ τύπου τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς. ἤτοι τοῦ τριωδίου.

Κεφάλαιον, κζ.

Ἡ κυριακή, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον, τῆς παραβολῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου. Ἑσπέρας ἤγουν ὀψὲ σαββάτου ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ. μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, στιχολογοῦμεν. Τὸ μακάριος ἀνήρ. τό, α', κάθισμα, ὅλον τοῦ ψαλτηρίου. Εἰς δέ, τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ι'. Καὶ ψάλλομεν τῆς ὀκτωήχου στιχηρὰ ἀναστάσιμα, ϛ'. καὶ ἀνατολικά, δ'. Καὶ τοῦ τριωδίου ἰδιόμελον, β'. δευτεροῦντες, τὸ ἕν, ἦχος, α'. Μὴ προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς ἀδελφοί. φαρισαῖος, κενοδοξίᾳ νικώμενος. Δόξα, ἦχος, πλάγιος δ'. Παντοκράτωρ κύριε. καὶ νῦν, θ'. τό, α', τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν λιτήν, στιχηρόν, τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς ὡς ἔθος. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου, τοῦ στίχου, καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον. Δόξα, ἦχος, πλάγιος α'. Ἐβεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου. καὶ νῦν, τῆς ὀκτωήχου, ἦχος ὁ αὐτός. Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις. Ἀπολυτίκιον. Θεοτόκε παρθένε, λέγων ἐκτενῶς τοῦ. Καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἡ διάδοσις, καὶ ἀνάγνωσις μεγάλη:~

Ἰστέον, ὅτι τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐπιλαχόντος ἁγίου ἐν τῇ κυριακῇ, ψάλλομεν τῇ παρασκευῇ εἰς τὸ ἀπόδειπνον. εἰ μὴ τοῦ τύχῃ ἁγίου μεγάλου μνήμη. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, τὸ θεὸς κύριος. Εἰς τὸν ἦχον τῆς ὀκτωήχου. Καὶ λέγομεν τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον ἐκ δευτέρου. Τὸ δέ, θ', ἅπαξ. ἡ ἀνάγνωσις στιχολογία. Τὰ καθίσματα τῆς ὀκτωήχου. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Τὸ προκείμενον. Τὸ πᾶσα πνοή. εὐαγγέλιον ἑωθινόν, τοῦ ὕφους. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ πεντηκοστός. δόξα, ἦχος, πλάγιος δ'. Τῆς μετανοίας, ἄνοιξόν μοι. καὶ νῦν, θ', ὅμοιον. Τῆς σωτηρίας, εὐθυνόν μοι. Εἶτα, ἦχος πλάγιος δ'. Ἐλέησόν με ὁ θεός, κατὰ τό. Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι. Οἱ κανόνες οἱ ἀναστάσιμοι τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῆς θεοτόκου. Εἶτα τοῦ τριωδίου, εἰς, ϛ', ἦχος, πλάγιος β'. πρός. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας. παραβολαῖς ἐμβιβάζων. Ἀπὸ, γ' ᾠδῆς. κάθισμα, ἦχος, δ'. πρὸς ταχὺ προκατάλαβε. Ταπείνωσις ὕψωσε. Δόξα, ἕτερον ὅμοιον, Ταπείνωσις ὕψωσε, πάλαι τελώνην. καὶ νῦν, θ', ὅμοιον. Ταχὺ δέξαι δέσποινα. Ἀπὸ ἕκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος, δ'. πρὸς ἐπεφάνης σήμερον. Φαρισαίου φύγωμεν. καὶ ἕτερον κοντάκιον εἰ βούλει, ἦχος, γ'. πρός. Ἡ παρθένος σήμερον. Στεναγμοὺς προσοίσωμεν. Μετὰ τὴν ἐννάτην. Ἐξαποστειλάριον, τὸ ἑωθινὸν ἀναστάσιμον. Εἶτα τοῦ τριωδίου, πρός. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ὑψηγορίαν φύγωμεν. ἕτερον. Ὁ ποιητὴς τῆς κτίσεως. Εἰς τοὺς αἴνους. στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς ὀκτωήχου, ε'. Καὶ τοῦ τριωδίου, ἰδιόμελον, δ'. Τοὺς δύο πρώτους, καὶ τοὺς δύο τρίτους. Λέγοντες καὶ τοὺς συνήθεις ἀναστασίμους στίχους. στίχος, ἰδιόμελον, ἦχος, α'. Μὴ προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς. Φαρισαῖος, κενοδοξίᾳ νικώμενος. στίχος. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου ὑψωθήτω ἡ χείρ

σου

σου, ἦχος γ΄. Τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου. στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι. Τοῦ φαρισαίου τὴν μεγαλαυχίαν. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Καὶ ἡ α΄ λιτή, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὸ ἑωθινόν, ἰδιόμελον, στιχ.

Εἰδέναι, ὅτι τὰ ια΄. ἑωθινὰ στιχηρὰ τῶν εὐαγγελίων, ἀπὸ τῆς παρούσης κυριακῆς, καὶ μέχρι τῶν ἁγίων πάντων, ἐν ταῖς λιταῖς τοῦ ὄρθρου ψάλλονται, εἰς τό, δόξα, καὶ νῦν.

Ἰστέον δέ, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς κυριακῆς, ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν, μετὰ τὴν ἐν τῷ νάρθηκι ἀπόλυσιν τῆς λιτῆς, τὰς κατηχήσεις τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Καὶ εἰ μὲν ἐνδημεῖ ὁ καθηγούμενος, ἀναγινώσκονται παρ' αὐτοῦ. Εἰ δ' οὖν, ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιάρχου. ἱσταμένων καὶ ἀκροωμένων τῶν ἀδελφῶν.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τῆς ὀκτωήχου. προκείμενον τοῦ δρόμου τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν ἀπόστολον. ὁ ἀπόστολος, πρὸς Τιμόθεον, β΄. Τέκνον Τιμόθεε. παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ. Ἀλληλούϊα τοῦ ὕφους. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν. Τέλος. ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἑβδομάδι, νηστεύουσιν, οἱ [redacted] ἀρμένιοι, τὴν βδελυρὰν αὐτῶν νηστείαν, τὴν λεγομένην τοῦ ἀρτζιβουρίου. ἡμεῖς δὲ καθ' ἑκάστην ἐσθίομεν, τυρόν, καὶ ᾠά, ἀνατρέποντες, τὸ ἐκείνων δόγμα τῆς τοιαύτης αἱρέσεως.

Εἴδησις τοῦ τύπου, τῆς κυριακῆς τοῦ ἀσώτου. Κεφάλαιον, κη΄.

Τῇ κυριακῇ ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον τῆς παραβολῆς τοῦ ἀσώτου υἱοῦ. Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας, ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ. Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου ἀναστάσιμα, γ΄. Καὶ ἀνατολικά, γ΄. Καὶ τοῦ τριῳδίου, ἰδιόμελα, δύο. Τοὺς πρώτους ἤχους, δευτεροῦντες αὐτά, ἦχος α΄. Εἰς ἀναμάρτητον χώραν. Ἐπιγνῶμεν ἀδελφοί, τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν. Δόξα, ἦχος β΄. Ὢ πόσων ἀγαθῶν, ὁ ἄθλιος ἐμαυτὸν ἐστέρησα. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὁ πρῶτον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. προκείμενον. ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν. Εἰς τὴν λιτήν, ὡς σύνηθες. Τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Ἀπόστιχα, τῆς ὀκτωήχου, καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον. Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς. διασκορπίσας τὸν πλοῦτον. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου. Ἀπολυτίκιον. τό, θεοτόκε παρθένε, ἐκ τρίτου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας ὡς σύνηθες. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ. Εἰς τὸ θεὸς κύριος. τροπάριον τῆς ὀκτωήχου, τὸ ἀναστάσιμον. Καὶ τὸ θεοτοκίον, ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ὁ πολυέλεος. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Τὸ πᾶσα πνοή. καὶ εὐαγγέλιον, ἑωθινόν. Εἶτα, δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Τῆς μετανοίας, ἄνοιξόν

μοι. καὶ νῦν, ὅμοιον. Τῆς σωτηρίας, ἀνθεωσόν μοι τρίβους. Εἶτα, ἦχος πλ. β. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν. Ὁ κανὼν μετὰ οἱ ἀναστάσιμοι, καὶ τῆς θεοτόκου καὶ τοῦ τριῳδίου, εἰς ς΄. Τοῦ δὲ μηναίου τὴν ἀκολουθίαν ψάλλομεν εἰς τὰ ἀπόδειπνα τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. Ὁ κανὼν, ἦχος β΄. πρός. Τὴν μωσέως ᾠδήν. Ἰησοῦ ὁ θεὸς, μετανοοῦντα δέξαι. Καταβασία δὲ λέγομεν, τοὺς εἱρμοὺς τοῦ κανόνος. Ἀπὸ γ΄, ᾠδῆς, κάθισμα, ὅπερ λέγομεν ἐκ δευτέρου, ἦχος α΄. πρός. Τὸν τάφον σου σωτήρ. Ἀγκάλας πατρικάς. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, ὅμοιον. Ἀνύμφευτε ἁγνή. Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον, ἦχος γ΄, πρός. Ἡ παρθένος σήμερον. Τῆς πρώας δόξης σου. μετὰ τὴν, θ΄, Ἐξαποστειλάριον τῆς ὀκτωήχου. Εἶτα τοῦ τριῳδίου. πρός. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Τὸν πλοῦτον ὃν μοι δέδωκας. καὶ ἄλλο, ὅμοιον. Ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον σου. καὶ ἕτερον θεοτοκίον. Ἁγία μητροπάρθενε. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου ἀναστάσιμα, δ΄. καὶ ἀνατολικὸν, ἕν. Καὶ τοῦ τριῳδίου, ἰδιόμελα, στιχηρὰ, γ΄. τὸ μὲν ἦχον β΄. καὶ ἦχον, δ΄. καὶ ἦχον, πλ. δ΄. Λέγομεν δὲ, καὶ τοὺς στίχους, ἦχος, β΄. Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνήν. στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἦχος, δ΄. ... ς ὁ ἄσωτος υἱός. στίχ. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου, ἦχος, πλ. δ΄. Δαπανήσας ἀσώτως. Δόξα, ἦχος, πλ. β. Πάτερ ἀγαθὲ, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. καὶ ἡ θεία λιτή.

ἐν ᾗ ψάλλομεν τὸ ἑωθινὸν, ἀλλ. Καὶ ἀναγινώσκονται καὶ αἱ κατηχήσεις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. Καὶ οἱ μακαρισμοὶ τῆς ὀκτωήχου. Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, καὶ τοῦ ὕφους τοῦ ἤχου. ὁ ἀπόστολος. Πρὸς κορινθίους πρώτης. Ἀδελφοὶ. πάντα μοι ἔξεστιν. Ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου. Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν. Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Τέλος, καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ

Δεῖ δὲ γινώσκειν. ὅτι τῇ ἑβδομάδι τῆς ἀποκρέου, ἀλληλούϊα, οὐ ψάλλομεν. Ἐκκόπτομεν δὲ, καὶ τὸ ἓν κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου ἀπὸ τοῦ ὄρθρου, καὶ λέγομεν αὐτὸ, εἰς τὸν ἑσπερινόν. ὡσαύτως ποιοῦμεν καὶ τῇ ἑβδομάδι τῆς τυρινῆς. ἀνευ τῆς, δ΄. καὶ τῆς, ς΄. ἐν γὰρ ταύταις, ψάλλομεν, ἀλληλούϊα. ποιοῦντες καὶ μετανοίας. Ἐκτελοῦμεν καὶ νηστείαν, κατὰ τὸν ἐπακολουθήσαντα τύπον. εἰ μὴ ἔστιν αὕτη ἡ κυρία ἡμέρα τῆς ὑπαπαντῆς. Μετὰ δὲ τὸν ἑσπερινὸν, ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις, ἐσθίομεν, τυρὸν καὶ ὠὰ, τηροῦντες καὶ τὸν κανόνα, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικηφόρου, πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ, τὸν λέγοντα. ... 32

Δεῖ νηστεύειν τοὺς μοναχοὺς, τῇ, δ΄, καὶ ς΄. τῆς τυροφάγου. καὶ μετὰ τὴν τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσιν, ἐσθίειν τυρὸν καὶ ὠὰ, ὅπου ἂν εὑρεθῶσιν.

Ἀ[...]οῦτος ὁ κανὼν, τὸ δόγμα τῶν ἰακωβιτῶν. καὶ τὴν τῶν τετραδιτῶν αἵρεσιν.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ ἀκολουθία τῶν λαχανόντων ἁγίων πᾶσα σαββάτῳ καὶ τῇ κυριακῇ

τῆς ἀποκρέου, ψαλ...
ρεύουσιν ἀπόδειπν...
χη μεγάλου ἁγίου μ...
Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρα...
λομεν, τῶν ...
κεκοιμημένων, ὀρθοδ...
πατέρων καὶ ἀδελφ...
παρασκευῇ ἑσπέρας...
μακὸν, καὶ τὴν θείαν...
ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στι...
λομεν τῆς ὀκτωήχο...
τοῦ δρόμου, γ΄, τοῦ ἐμ...
Καὶ τοῦ τριῳδίου, π...
πλ. πρός. Ὁ ἐν ἐδ...
Τὸν πρὸ αἰῶνος σω...
Δόξα, ἦχος, πλ. β. ...
ρομαι. καὶ νῦν, θ΄. ...
Φῶς ἱλαρόν. ἀντὶ ...
ρου, λέγομεν, ἀλλη...
πλ. β. στίχ. Μακάριοι ...
Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ...
θήσονται. ἐκτενὴ...
δ΄, μαρτυρικὰ τοῦ ἤ...
νεκρώσιμα, ἰσάριθμοι ...
εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.
Ἀρχιμανδρίται καὶ ...
ἦχος ὁ αὐτός. Προσ...
σις σε. Ἡ ὑμῶν ἀπολύ...
τρό, ἦχος, πλ. ...
φιλάνθρωπος. Δ...
τροπαρίου, καὶ νῦν ...
Ἐκ τῆς, ἦχος, καὶ λι...
ἀπόλυσιν τοῦ λυχνι...
τῷ μνήμῃ ...
θέντας. Καὶ ψαλ...
μου κανόνα τῆς ὀκ...
σιμον. Εἰς δὲ τὸν ...
ἐξάψαλμον. Ἀ...
πλ. Ὁ βάθει σοφ...
Δόξα, τὸ πλος.

…λομεν τὸ ἑωθινόν, τὸ … Καὶ αἱ
…κοντὰ καὶ αἱ κατηχήσεις.
…λειτουργίαν τυπικά. Καὶ αἱ
…μοὶ τῆς ὀκτωήχου. Προ-
…τοῦ ἀποστόλου, καὶ τοῦ ὕφου
… ὁ ἀπόστολος. Πρὸς κο-
…πρώτης. Ἀδελφοί. πάν-
…σιν. Ἀλληλουϊάριον τοῦ
…εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν.
…τὴν παραβολὴν ταύτην.
…τις εἶχε δύο υἱούς. Τέλος,
…ωλὸς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ
…λιμεῖται τὸ κψ ∺
…τηκειν. ὅτι τῇ ἑβδομάδι τῆς
…, ἀλληλουϊα, οὐ ψάλλο-
…κόπτομεν δέ, καὶ τὸ ἐν κα-
…ψαλτηρίου ἀπὸ τοῦ ὄρθρου,
…μεν αὐτό, εἰς τὸν ἑσπερινόν.
… ποιοῦμεν καὶ τῇ ἑβδομάδι
…μῆς. ἀλλὰ τῆς, δ΄. καὶ τῆς,
…ἐν ταύταις, ψάλλομεν, ἀλ-
…χ. ποιοῦντες καὶ μετανοίας.
…οῦμεν καὶ νηστείαν, κατὰ τὸν
…ουθήσαντα τύπον. εἰ μὴ ἔστιν
…ιακὴ ἡμέρα τῆς ὑπαπαντῆς.
…ὲ τὸν ἑσπερινόν, ἐν ταῖς δυσὶ
…ἡμέραις, ἐσθίομεν, τυρὸν καὶ
…μῶντες καὶ τὸν κανόνα, τοῦ ἐν
…τρὸς ἡμῶν νικηφόρου, πα-
…ου κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁ-
…κτοῦ, τὸν λέγοντα.
…ν τοὺς μοναχούς, τῇ, δ΄, καὶ
…τυροφάγου. καὶ μετὰ τὴν
…γιασμένων ἀπόλυσιν, ἐσθίειν
…αὶ ὠά, ὅπου ἂν εὑρεθῶσιν.
…οὗτος ὁ κανών, τὸ δέ-
…ιακωβιτῶν. καὶ τὴν τῶν τε-
…ῶν αἵρεσιν ∺
…, ὅτι ἡ ἀκολουθία τῶν λαϊ-
…των ἁγίων τῷ σαββάτῳ καὶ τῇ
κυριακῇ

τῆς ἀποκρέου, ψάλλεται ἐν τοῖς παρελθοῦσιν ἀποδείπνοις· εἰ μήπου τύχῃ μεγάλου ἁγίου μνήμη ∺

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, μνήμην ἐπιτελοῦμεν, πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων, ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακόν, καὶ τὴν στιχολογίαν. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ϛ΄. Καὶ ψάλλομεν τῆς ὀκτωήχου στιχηρά, μαρτυρικὰ τοῦ δρόμου, γ΄, τοῦ ἐνορδίνου ἤχου. Καὶ τοῦ τριῳδίου, προσόμοια, γ΄, ἦχος, πλ. δ΄. πρός. Ὁ ἐν Ἐδὲμ παράδεισος. Τοὺς ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν. Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι. καὶ νῦν, θεοτοκίον, τὸ, α΄, τοῦ ἤχου. Φῶς ἱλαρόν. ἀντὶ δὲ τοῦ προκειμένου, λέγομεν, ἀλληλουϊα. εἰς ἦχον, πλ. β΄. Στίχος. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω. Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς, αὐλισθήσονται. ἐκτενής. Εἰς τὸν στίχον, τά, δ΄, μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, καὶ τά, β΄. νεκρώσιμα, ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις, καὶ νῦν, θεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτός. Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου. Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ΄. Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως. Δόξα, τὸ τέλος τοῦ τροπαρίου, καὶ νῦν, θεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτός. Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ λυχνικοῦ, ποιοῦμεν ἐν τῷ νάρθηκι παννυχίδα εἰς τοὺς κοιμηθέντας. Καὶ ψάλλομεν τὸν ἐνορδίνου κανόνα τῆς ὀκτωήχου, τὸν νεκρώσιμον. Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν ἑξάψαλμον. Ἀλληλουϊα, εἰς ἦχον πλ. δ΄. Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως. Δόξα, τὸ τέλος. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν. Ἡ συνήθης στιχολογία. Ἐν δὲ ταῖς στάσεσι πάσαις τῆς στιχολογίας καὶ τοῦ κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν. Ψάλλεται δὲ καὶ ὁ ἄμωμος, εἰς στάσεις δύο. σὺν τοῖς εὐλογηταρίοις τροπαρίοις, νεκρωσίμοις. Εἰς τὴν στιχολογίαν λέγομεν τὰ καθίσματα νεκρώσιμα, καὶ μαρτυρικά, κάθισμα, ἦχος, πλ. α΄. Ἀνάπαυσον σωτὴρ ἡμῶν. καὶ ὁ θεός. Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας. στιχολογοῦμεν δέ, πρὸς κοινὰ ἔσω μέν.

Κανόνα δὲ ψάλλομεν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, τὸν [illegible] ἦχον, εἰς, ϛ΄. καὶ τοῦ τριῳδίου, εἰς, η΄. Ψάλλεται δὲ καὶ ἡ δευτέρα ᾠδή. Ἀνάγνωσις τῆς στιχολογίας τῆς γ΄ ᾠδῆς τοῦ ψαλτηρίου. Ἀναγινώσκονται δέ, λόγοι νεκρώσιμοι. ζήτει τούτους εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῆς πρὸς κορινθίους, α΄, ἐπιστολῆς. Ὁ κανών, ἦχος, πλ. δ΄. Ἄσμα ἀναπέμψομεν λαοί. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, κάθισμα, ἦχος, πλ. α΄, πρὸς τὸν συνάναρχον λόγον. Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην. Ἀπὸ [illegible]της τὸ κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄. Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ. Μετὰ τήν, θ΄. τὰ ἐξαποστειλάρια. πρός. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων. ἕτερον. πρὸς γυναῖκες ἀκούσθητε. Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου. καὶ νῦν, ὅμοιον. Μαρία θεονύμφευτε. Εἰς τοὺς αἴνους, στίχους τριῳδίου. Ἱστῶμεν στίχους, δ΄. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ΄. πρός. Ὁ ἐν Ἐδὲμ παράδεισος. Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοί. Δόξα, ἦχος, β΄. Ὡς ἄνθος μαραίνεται. καὶ νῦν, θεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτός. Χαῖρε μαρία.